

**Актуален списък на делата във ВКС, свързани с корупционни престъпления
(мерки 20 и 21 от Плана за действие за изпълнение на препоръките
от Доклада на Европейската комисия от януари 2017 г. в рамките на Механизма за сътрудничество и оценка)**

15.05.2017 г. – н. д. № 15/2017 г., I н. о., докл. Капка Костова (делото е срещу Димитър Недялков в качеството на длъжностно лице – директор на Териториална дирекция – Варна към ИА „Социални дейности“ на Министерството на отбраната), чл. 202, ал. 2, т. 1 вр. чл. 201 вр. чл. 26, ал. 1 от НК

Във ВКС е образувано к.н.д. № 105/2017 г. по касационна жалба от адв. Албена Пейчева, защитник на подсъдимия Димитър Недялков, срещу въззивно решение № 36 от 14.10.2016 г. на Военно-апелативния съд, с което е потвърдена присъда № 9 от 19.05.2016 г. по н.о.х.д. № 174/2015г. по описа на Сливенския военен съд. В жалбата са релевирани всички касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 – 3 от НПК. Иска се подсъдимият да бъде оправдан поради несъставомерност на деянието.

С присъда № 9 от 19.05.2016 г. по н.о.х.д. № 174/2015 г. на Сливенския военен съд подсъдимият Димитър Недялков е признат за виновен за това, че в периода 09.05.2005 – 04.06.2009 г. в к. к. „Св. св. Константин и Елена“ – гр. Варна, в качеството на длъжностно лице – директор на Териториална дирекция – Варна към ИА „Социални дейности“ на Министерството на отбраната (МО), при условията на продължавано престъпление, присвоил пари, собственост на Изпълнителна агенция „Социални дейности“ на МО – София, в размер на 64 326,94 лв. – в големи размери, връчени в това му качество да ги управлява – престъпление по чл. 202, ал. 2, т. 1 вр. чл. 201 вр. чл. 26, ал. 1 от НК.

По отношение на подсъдимия Недялков е наложено наказание в размер на 3 (три) години и 6 (шест) месеца „лишаване от свобода“ и наказание „лишаване от право да заема държавна или обществена длъжност или да упражнява професия или дейност, свързани с управление, съхранение, контрол или отчитане на финансови средства или стокови материални средства“ за срок от 5 (пет) години.

На основание чл. 202, ал. 3 вр. ал. 2, т. 1 от НК е наложена и конфискация на ½ от недвижимото имущество на подсъдимия.

С присъдата е уважен предявеният от гражданския ищец Изпълнителна агенция „Военни клубове и военно почивно дело“ граждански иск за сумата от 64 326,94 лв., представляваща обезщетение за причинени имуществени вреди.

На подсъдимия Недялков са присъдени и направените по делото разноски.

Първоинстанционната присъда е проверена по реда на въззивното производство по жалба от адв. Албена Пейчева, защитник на подсъдимия Димитър Недялков.

С решение № 36 от 14.10.2016 г. по описа на Военно-апелативния съд първоинстанционната присъда е потвърдена изцяло.

Отложено за постъпване на информация от МВНР, с оглед данните за настъпила смърт на подсъдимия.

27.09.2017 г. – н. д. № 598/2017 г., I н. о., докл. Валя Рушанова (делото е срещу Желязко Неделчев), чл. 202, ал. 2, т. 3, пр. 2 от НК

Във ВКС е образувано к.н.д. № 598/2017 г. по касационна жалба на подсъдимия Желязко Неделчев срещу въззивно решение № 7 от 13.03.2017 г. по в.н.о.х.д. № 259/2016 г. на Бургаския апелативен съд, с което е потвърдена присъда № 110 от 18.05.2006 г. по н.о.х.д. № 399/2015 г. на Бургаския окръжен съд.

С присъдата подсъдимият Желязко Неделчев е признат за виновен да е извършил престъпление по чл. 202, ал. 2, т. 3, пр. 2 от НК (длъжностно присвояване на средства, предоставени от Европейския съюз), за което му е наложено наказание лишаване от свобода за срок от две години, чието изтърпяване е отложено на основание чл. 66, ал. 1 от НК с изпитателен срок от три години.

С присъдата подсъдимият е осъден да заплати на гражданския ищец обезщетение за причинени имуществени вреди, както и направените от последния разноски по делото.

С подадената от подсъдимия касационна жалба, при условията на алтернативност, се иска постановяване на оправдателна присъда или отмяна на обжалваното решение и връщане на делото на Бургаския апелативен съд за ново разглеждане.

С решение № 203/06.11.2017 г. ВКС реши: Изменява решение № 7/13.03.2017 г., постановено от Апелативен съд – Бургас по в.н.о.х.д. № 259/2016 г., както следва:
Преквалифицира извършеното от подсъдимия Ж.Н.Ж. престъпление по чл. 202, ал. 2, т. 3, пр. 2 вр. чл. 201 вр. чл. 26, ал. 1 от НК в престъпление по чл. 206, ал. 1 от НК (ред. ДВ бр.10/93 г.) вр. чл. 2, ал. 2 от НК. На основание чл. 55, ал. 1, т. 2, б. „б“ от НК налага на подсъдимия Ж.Н.Ж. наказание „пробация“ при следните пробационни мерки:
1) задължителна регистрация по настоящ адрес за срок от 2 години с периодичност два пъти седмично; 2) задължителни

	<p>периодични срещи с пробационен служител за срок от 2 години. Остава в сила решението в останалата част. Осъжда Ж.Н.Ж. да заплати на гражданския ищец сумата от 1330,94 лв. – разноски за процесуално представителство пред касационната инстанция.</p>
<p>27.09.2017 г. - н. д. 480/2017 г., II н. о., докл. Милена Панева (делото е срещу Димитър Недялков), чл. 203, ал. 1 вр. с чл. 202, ал. 1, т. 1 вр. с чл. 201 вр. с чл. 311, ал. 1 вр. с чл. 26, ал. 1 от НК</p> <p>Във ВКС е образувано к.н.д. № 480/2017 г. срещу Димитър Недялков – бивш граждански служител, бивш директор на ТД „Социални дейности“ – Варна към Министерството на отбраната на Република България. Делото е образувано по касационна жалба на подсъдимия, подадена чрез упълномощен защитник, срещу въззивно решение № 8 от 21.03.2017 г. по в.н.о.х.д. № 85/2016 г. на Военно-апелативния съд.</p> <p>С присъда № 16 от 26.10.2016 г. по н.о.х.д. № 46/2016 г. на Военен съд – Сливен подсъдимият Недялков е признат за виновен в извършването на престъпление по чл. 203, ал. 1 вр. с чл. 202, ал. 1, т. 1 вр. с чл. 201 вр. с чл. 311, ал. 1 вр. с чл. 26, ал. 1 от НК (длъжностно присвояване в особено големи размери, представляващо особено тежък случай, за улесняването на което е извършено и друго престъпление, а именно – документно престъпление) и осъден, поради което са му наложени следните наказания: лишаване от свобода в размер на десет години, което да изтърпи в затвор или затворническо общежитие от закрит тип при първоначален строг режим, конфискация на част от имуществото, собственост на подсъдимия, и лишаване на подсъдимия от различни права (да заема определена държавна или обществена длъжност и да упражнява определена професия или дейност) за срок от десет години.</p> <p>С въззивно решение № 8 от 21.03.2017 по в.н.о.х.д. № 85/2016 г. Военно-апелативният съд отменя присъдата на първоинстанционния съд в частта, с която на Димитър Недялков е определен затвор или затворническото общежитие от закрит тип, при който следва да се изтърпи наказанието лишаване от свобода, и потвърждава в останалата част.</p>	<p>Отложено за постъпване на информация от МВнР, с оглед данните за настъпила смърт на подсъдимия.</p>

<p>С касационната жалба на подсъдимия се иска отмяна на постановените съдебни актове и оправдаване на подсъдимия.</p>	
<p>24.10.2017 г. - н. д. № 888/2017 г., III н. о., докл. Даниела Атанасова (делото е срещу Николай Стефанов – бивш съдия в Районен съд – Русе), чл. 302, т. 1, б. „а“ вр. чл. 301, ал. 1 вр. чл. 18, ал. 1 от НК</p> <p>Във ВКС е образувано к.н.д. № 888/2017 г. срещу Николай Стефанов – бивш съдия в Районен съд – Русе, по касационен протест на прокурор при Апелативна прокуратура – София и касационна жалба на частния обвинител срещу въззивна присъда № 16 от 18.10.2016 г. по в.н.о.х.д. № 804/2016 г. на Апелативен съд – София. С нея е отменена първоинстанционната присъда по н.о.х.д. № 2574/2015 г. на Софийския градски съд, с която подсъдимият Николай Стефанов е бил признат за виновен в извършването на престъпление по чл. 302, т. 1, б. „а“ вр. чл. 301, ал. 1 вр. чл. 18, ал. 1 от НК (искане на подкуп и опит да се приеме такъв от съдия) и осъден, с наложени следните наказания: „лишаване от свобода“ в размер на три години, изпълнението на което е отложено по реда на чл. 66 от НК за срок от пет години, „глоба“ в размер на 3 000,00 лева и лишаване от различни права (да заема магистратска длъжност в съдебната власт и да упражнява юридическа професия) за срок от по три години, и е постановена нова присъда, с която на основание чл. 304 от НПК е признат за невиновен и оправдан по повдигнатото му обвинение.</p> <p>Настоящото касационно производство е второ по ред, като с решение № 33 от 08.02.2017 г., постановено по н. д. № 25/2017 г., Върховният касационен съд е отменил въззивна присъда № 25 от 18.10.2016 г. по в.н.о.х.д. № 804/2016 г. на Апелативен съд – София (с която е била отменена осъдителната присъда на Софийския градски съд и е постановена нова присъда, с която подсъдимият е признат за невиновен и оправдан по повдигнатото му обвинение) и ВКС е върнал делото за ново разглеждане от друг състав на Софийския апелативен съд от стадия по допускане на доказателствата, поради допуснато абсолютно нарушение на процесуалните правила.</p> <p>С касационния протест се иска отмяна на оправдателната присъда на второинстанционния съд и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на същия съд, поради допуснати нарушения на материалния закон и на процесуалните правила.</p> <p>С касационната жалба, подадена от частния обвинител, се релевират касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и 2 от НПК – нарушения на материалния закон и съществени процесуални нарушения, като се прави искане за отмяна на присъдата на Апелативен съд – София и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на въззивния съд.</p>	<p>Обявено за решаване.</p>
<p>31.10.2017 г. - н. д. № 571/2017 г., III н. о., докл. Петя Шишкова (делото е срещу Димитър Кръстев), чл. 220, ал. 1 от НК</p> <p>Във ВКС е образувано наказателно дело № 571/2017 г. срещу Димитър Кръстев – бивш кмет на Община Куклен, област Пловдив. Касационното производство е инициатирано по касационна жалба на подсъдимия и</p>	<p>С решение № 180/23.01.18 г. ВКС реши: Отменя решение № 78/04.04.2017 г.,</p>

<p>неговия защитник срещу произнесено от Апелативен съд – Пловдив въззивно решение № 78 от 04.04.2017 г. по в.н.о.х.д. № 17/2017 г., с което е потвърдена първоинстанционната присъда № 110 от 21.11.2016 г. по н.о.х.д. № 1910/2016 г. на Окръжен съд – Пловдив. С присъдата подсъдимият е признат за виновен и осъден по повдигнатото му обвинение за извършено престъпление по чл. 220, ал. 1 от НК (длъжностно лице, което съзнателно сключи неизгодна сделка и от това произлезе значителна вреда за учреждението, което то представлява).</p> <p>В касационната жалба се изтъкват доводи за допуснати нарушения на материалния закон и съществени нарушения на процесуалните правила, като се прави искане да се отмени решението на Апелативен съд – Пловдив и първоинстанционната присъда, като подсъдимият бъде признат за невиновен и оправдан по повдигнатото му обвинение.</p>	<p>постановено по в.н.о.х.д. № 1910/16 г. по описа на Апелативен съд – Пловдив.</p> <p>Връща делото за ново разглеждане от друг състав на въззивния съд.</p> <p>Решението не подлежи на обжалване.</p>
<p>11.12.2017 г. – н. д. № 966/2017 г., П н. о., докл. Галина Захарова (делото е срещу Дуко Стефанов), чл. 202, ал. 2, т. 1 и т. 3, пр. 2 вр. чл. 201 от НК</p> <p>Делото е образувано по касационна жалба на подсъдимия срещу въззивна присъда № 195 от 11.07.2017 г. по в.н.о.х.д. № 5393/2016 г. на Софийския градски съд.</p> <p>С присъда от 29.06.2015 г. по н.о.х.д. № 6980/2012 г. на Софийския районен съд (СРС) подсъдимият Дуко Стефанов е признат за невиновен в това, че за периода 28.11.2007 – 08.10.2009 г. в гр. София, в качеството на длъжностно лице – председател на юридическо лице с нестопанска цел – Фондация „Романо Кам“, присвоил чужди пари в размер на 24 676,39 евро, с левова равностойност в размер на 48 263 лева по курса на БНБ, собственост на Фондация „Романо Кам“, поради което на осн. чл. 304 от НПК е оправдан по повдигнатото обвинение по чл. 202, ал. 2, т. 1 и т. 3, пр. 2 вр. чл. 201 от НК (длъжностно присвояване в големи размери и на средства от фондове, принадлежащи на Европейския съюз). С присъдата е отхвърлен предявеният от Фондация „Романо Кам“ граждански иск с правно основание чл. 45 от ЗЗД за заплащане на сумата от 48 263 лв., представляваща причинени имуществени вреди от престъплението.</p> <p>По въззивна жалба от особения представител на Фондация „Романо Кам“ и протест на прокурор при СРП е искане подсъдимият да бъде признат за виновен и да му бъде наложено наказание съобразно целите, предвидени в чл. 36 от НК или алтернативно делото да бъде върнато за ново разглеждане от друг състав на СРС, е образувано в.н.о.х.д. № 5393/2016 г. по описа на Софийския градски съд. Производството по делото е приключило с присъда № 195 от 11.07.2017 г., с която Дуко Стефанов е признат за виновен за престъпление по чл. 202, ал. 2, т. 1 вр. чл. 201 от НК, като му е наложено наказание лишаване от свобода за срок от четири години, лишаване от право да упражнява търговска дейност за срок от четири години, както и лишаване от право да заема държавна и обществена длъжност за срок от четири години. Подсъдимият е осъден на основание чл. 45 от ЗЗД да заплати на Фондация „Романо Кам“ сумата от 48 263 лв., представляваща причинени имуществени вреди. В частта, с която</p>	<p>Обявено за решаване.</p>

<p>подсъдимият е признат за невиновен по квалификацията по т. 3 на ал. 2 на чл. 202 от НК първоинстанционната присъда е потвърдена.</p> <p>С касационната жалба се прави искане за оправдаване на подсъдимия или алтернативно за отмяна на присъдата на Софийския градски съд и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на въззивния съд поради допуснати съществени процесуални нарушения.</p>	
<p>14.11.2017 г. – н. д. № 731/2017 г., III н. о., докл. Мина Топузова (делото е срещу Айхан Мустафов – кмет на Община Лозница), чл. 311, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК</p> <p>Във ВКС е образувано дело по протест и касационна жалба от защитника на подсъдимия Айхан Мустафов срещу присъда от 26.01.2017 г. на Апелативен съд – Варна, с която е отменена присъда от 30.05.2016 г. по н.о.х.д. № 73/2014 г. на Окръжен съд – Разград в частта, с която по отношение на подсъдимия е било прекратено наказателното производство по обвинението по чл. 311, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК (съставяне на официален документ с невярно съдържание) и вместо това подсъдимият е признат за невиновен за това престъпление. В останалата част първоинстанционната присъда е потвърдена.</p> <p>С присъда № 29 от 30.05.2016 г. по н.о.х.д. № 73/2014 г. на Окръжен съд – Разград подсъдимият Айхан Мустафов е признат за виновен за престъпление по чл. 254а, ал. 2 вр. ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК (разпореждане със средства не по предназначението им от длъжностно лице) и е частично оправдан по първоначално предявеното му обвинение по чл. 254а от НК. На подсъдимия е наложено наказание в размер на една година лишаване от свобода, чието изпълнение е отложено с три години изпитателен срок; кумулативно Окръжен съд – Разград е наложил и наказание една година лишаване от право да заема ръководна длъжност в държавно учреждение.</p> <p>Подсъдимият Айхан Мустафов е оправдан изцяло по предявеното му обвинение по чл. 219, ал. 4 вр. ал. 3 вр. ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК (умишлена безстопанственост в особено големи размери).</p> <p>С атакуваната присъда, на основание чл. 24, ал. 1, т. 6 от НПК първоинстанционният съд е прекратил наказателното производство по отношение на Мустафов по обвинението по чл. 311, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК.</p> <p>В жалбата са релевирани касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК – нарушение на материалния закон и допуснато съществено нарушение на процесуалните правила. Иска се оправдаване на подсъдимия Айхан Мустафов или отмяна на решението и връщане на делото за ново разглеждане.</p> <p>В протеста са изложени доводи за наличие на касационно основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК – нарушение на материалния закон и се иска отмяна на решението и връщане на делото за ново разглеждане.</p>	<p>Обявено за решаване.</p>
<p>22.11.2017 г. – н. д. № 974/2017 г., II н. о., докл. Галина Тонева (делото е срещу Милен Пилев), чл. 302, т. 1 вр. чл. 301, ал. 2 вр. ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК</p>	<p>С решение № 290/12.01.18 г. ВКС реши:</p>

<p>Във Върховния касационен съд е образувано касационно наказателно дело № 974/2017 г. по касационна жалба на подсъдимия Милен Пилев срещу произнесено от Апелативен съд – Пловдив въззивно решение № 169 от 17.07.2017 г. по в.н.о.х.д. № 93/2017 г., с което е потвърдена първоинстанционната присъда № 2 от 19.01.2017 г. по н.о.х.д. № 523/2016 г. на Окръжен съд – Хасково. С нея подсъдимият е бил признат за виновен за извършено престъпление по чл. 302, т. 1 вр. чл. 301, ал. 2 вр. ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК (подкуп, извършен от лице, което заема отговорно служебно положение – полицейски орган). С присъдата му е наложено наказание от 3 години лишаване от свобода, чието изпълнение е отложено на основание чл. 66, ал. 1 от НК за срок от 5 години и глоба в размер на 2 000 лева.</p> <p>В касационната жалба се изтъкват доводи за допуснати нарушения на процесуалните правила и нарушения на материалния закон, като се прави искане да се отмени решението на Апелативен съд – Пловдив, с което е потвърдена първоинстанционната присъда, като подсъдимият да бъде оправдан или алтернативно делото да се върне за ново разглеждане или размерът на наложеното наказание да бъде намален.</p>	<p>Оставя в сила решение № 169 от 17.07.2017 г., постановено по в.н.о.х.д. № 93/2017 г. по описа на Пловдивския апелативен съд. Решението не подлежи на обжалване.</p>
<p>24.11.2017 г. – н. д. № 1016/2017 г., III н. о., докл. Милена Панева (делото е срещу Атанас Димитров), чл. 201 вр. чл. 26, ал. 1 от НК</p> <p>Във ВКС е образувано дело по жалби на упълномощените защитници на подсъдимия Атанас Димитров срещу въззивно решение № 89 от 11.07.2017 г. на Бургаския апелативен съд, с което е изменена първоинстанционната присъда, като деянието е преквалифицирано от престъпление по чл. 202, ал. 2, т. 1 вр. чл. 201 вр. чл. 26, ал. 1 от НК в такова по чл. 201 вр. чл. 26, ал. 1 от НК, като за обвинението да е присвоил сума, представляваща разликата от 8 518,90 лв. до 1 227 891,34 лв. Димитров е оправдан. Наказанието за длъжностно присвояване е намалено на десет месеца „лишаване от свобода“ и една година и шест месеца „лишаване от права“. Отменено е наказанието „конфискация“. Изпитателният срок е намален от пет на три години. Присъдата в останалите ѝ части е потвърдена.</p> <p>С присъда № 30 от 09.11.2015 г., постановена н.о.х.д. № 36/2015 г. на Сливенския окръжен съд, подсъдимият Атанас Димитров е признат за виновен в това, че за времето от 23.07.2004 г. до 31.03.2008 г. в гр. Стара Загора, в условията на продължавано престъпление, в качеството си на длъжностно лице – изпълнителен директор на „Динамо“ АД – гр. Стара Загора, сам и като посредствен извършител чрез брат си Валентин Димитров, присвоил чужди пари – сумата 1 227 891,34 лв., представляваща легова равностойност на изтеглени лично и чрез брат му парични средства от валутните и леговите банкови сметки на „Динамо“ АД – гр. Стара Загора, собственост на това дружество, поверени му да ги пази и управлява, като длъжностното присвояване е в големи размери. На основание чл. 202, ал. 2, т. 1 вр. чл. 201 вр. чл. 26, ал. 1 от НК му е наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от три години, „лишаване от право да заема ръководна длъжност в държавни предприятия, кооперации, обществени организации или други юридически лица“ за срок от пет години и „конфискация“ на 1/2 идеална част от поземлен имот в гр. Сливен, кв. „Промислена зона“, с площ 1 820 кв. м и 1/2 идеална част от гараж в гр. Стара Загора. Подсъдимият е признат за невиновен по обвинението по чл. 203, ал. 1</p>	<p>Обявено за решаване.</p>

<p>от НК за длъжностно присвояване в особено големи размери и в особено тежък случай.</p> <p>В касационните жалби са релевирани всички касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 – т. 3 от НПК – нарушение на материалния закон, допуснато съществено нарушение на процесуалните правила и явна несправедливост на наложеното наказание. Иска се оправдаване на подсъдимия по повдигнатото обвинение или намаляване на наложените му наказания.</p>	
<p>13.12.2017 г. – н. д. № 1116/2017 г., I н. о., докл. Валя Рушанова (делото е срещу Васил Михайлов), чл. 219, ал. 4, вр. ал. 3, вр. ал. 1 от НК</p> <p>Във ВКС е образувано к.н.д. № 1116/2017 г. по протест на Апелативна прокуратура – София срещу въззивно решение № 390 от 29.08.2017 г. по в.н.о.х.д. № 120/2017 г. на Апелативен съд – София, с което е потвърдена присъда № 27 от 13.12.2016 г. по н.о.х.д. № 25/2016 г. на Окръжен съд – Кюстендил.</p> <p>С присъдата подсъдимият Васил Михайлов е признат за невиновен да е извършил в качеството си на длъжностно лице – старши експерт „Инвеститорски контрол“ към общинска администрация гр. Бобов дол престъпление по чл. 219, ал. 4 вр. ал. 3 вр. ал. 1 от НК (безстопанственост в особено големи размери, представляваща особено тежък случай).</p> <p>Потвърдителното решение на Софийския апелативен съд е протестирано с доводи за материална незаконосъобразност и съществени нарушения на процесуалните правила по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК. Направено е искане за отмяна на обжалваното решение и за връщане на делото за ново разглеждане от въззивния съд.</p>	Обявено за решаване.
<p>15.12.2017 г. – н. д. № 1156/2017 г., I н. о., докл. Капка Костова (делото е срещу Атанас Вълков), чл. 309, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 НК; чл. 316 вр. чл. 309, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 НК; чл. 316 вр. чл. 308, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 НК и чл. 283 НК</p> <p>Делото е образувано по протест на Софийската апелативна прокуратура и жалба от защитниците на Атанас Вълков (бивш председател на Административен съд – Бургас) срещу въззивна присъда № 15 от 17.05.2017 г. по в.н.о.х.д. № 524/2014 г. на САС, с която частично е отменена присъда на Софийския градски съд от 06.11.2013 г. по н.о.х.д. № С-203/2012 г.</p> <p>С първоинстанционната присъда подсъдимият е признат за виновен за извършени престъпления по чл. 309, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 НК (продължавано документно престъпление – съставяне на неистински частни документи); чл. 316 вр. чл. 309, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 НК (продължавано престъпление – съзнателно ползване на неистински частни документи, за съставянето на които не може да се търси отговорност от подсъдимия); чл. 316 вр. чл. 308, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 НК (продължавано съзнателно ползване на неистински официални документи, за съставянето на които не може да се търси отговорност от подсъдимия); чл. 283 НК (като длъжностно лице</p>	Обявено за решаване.

използвал служебното си положение с цел да набави за себе си и друго лице противозаконна облага). На подсъдимия е определено общо най-тежко наказание „лишаване от свобода“ от три години и шест месеца, търпимо при първоначален общ режим. Със същата присъда Атанас Вълков е признат за невиновен да е съставил неистински частни документи, описани в т. 3.1 и в т. 2.1 – 2.5 от присъдата; за документна поправка и съставяне на документи по п. 1, 2 и 3 от раздел 3 на присъдата и за пране на пари по чл. 253, ал. 3, т. 2 вр. ал. 1 НК и за престъпление по чл. 282, ал. 2 вр. ал. 1 от НК (в качеството си на лице, заемащо отговорно служебно положение е нарушил служебните си задължения, от което са могли да настъпят немаловажни вредни последици за Община Бургас).

С новата присъда, постановена от САС, производството по отношение на част от деянията по чл. 316 вр. чл. 308, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 НК, както и тези по чл. 308, ал. 1 НК и по чл. 309, ал. 1 НК, за които е признат за невиновен от СГС, е прекратено поради изтекла давност. Присъдата е отменителна и по отношение на престъплението по чл. 309, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 НК по п. 1, т. 1.1 – 1.3 от присъдата на СГС; за деянията, за които е оправдан от първата инстанция по п. 1, т. 3.1 и 3.5 от присъдата; в частта, с която е признат за виновен по чл. 283 НК и за невинен по чл. 282, ал. 1, както и по отношение на общо определеното му наказание и увеличаването му на основание чл. 24 от НК.

С обжалваната пред ВКС присъда Софийският апелативен съд е признал подсъдимия за виновен да е извършил престъпления по: чл. 316 вр. чл. 309, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 НК (продължавано ползване на неистински частни документи, за съставянето на които не може да се търси отговорност от подсъдимия); чл. 282, ал. 1 от НК (в качеството си на длъжностно лице е нарушил служебните си задължения, от което са могли да настъпят немаловажни вредни последици за Община Бургас). На подсъдимия е определено общо най-тежко наказание „лишаване от свобода“ в размер на две години и шест месеца, чието изпълнение е отложено за срок от пет години, към което е присъединено и наказание „лишаване от право да заема магистратска длъжност“ за срок от пет години и шест месеца, като присъдата е потвърдена в останалата ѝ част.

В касационния протест са изложени доводи за наличие на касационните основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК – нарушение на материалния закон и допуснати съществени процесуални нарушения. Направено е искане за отмяна на обжалваното решение в осъдителната му част за престъплението по чл. 282, ал. 1 НК; за отмяна на въззивното решение в частта по оправдаването на Вълков за престъплението по чл. 253, ал. 3, т. 2 НК и връщане на делото на въззивния съд за ангажиране наказателната отговорност на подсъдимия по ал. 2 на чл. 282 от НК и по чл. 253, ал. 3, т. 2 от НК.

С касационната жалба на защитниците на подсъдимия при условията на алтернативност се иска отмяна на осъдителната въззивна присъда в частта по чл. 316 вр. чл. 309, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК и по чл. 282, ал. 1 от НК и оправдаване на подсъдимия по повдигнатите му обвинения; връщане на делото за ново разглеждане от САС поради допуснати съществени процесуални нарушения или намаляване на наложеното на подсъдимия наказание „лишаване от свобода“.

15.12.2017 г. – н. д. № 1144/2017 г., III н. о., докл. Красимира Медарова (делото е срещу Иван Илиев)

С решение №

<p>чл. 304а, вр. с чл. 304, ал. 1, вр. с чл. 18, ал. 1 от НК</p> <p>Делото е образувано по искане от главния прокурор на Република България за възобновяване на производството по н.о.х.д. № 597.2017 г. по описа на Окръжен съд – Пазарджик, на основание чл. 422, ал. 1, т. 5 от НПК.</p> <p>С присъда № 44 от 16.08.2017 г. по н.о.х.д. № 597/2017 г. на Окръжен съд – Пазарджик подсъдимият Иван Илиев е признат за виновен в това, че на 29.07.2017 г. в гр. Велинград е направил опит да даде подкуп – пари на стойност 11,15 лева на длъжностно лице, полицейски орган, за да не извърши действие по служба, а именно, за да не му състави актове за установяване на административни нарушения по ЗДвП за допуснати от него нарушения по този закон като водач на лек автомобил, като деянието е останало недовършено поради независещи от дееца причини, поради което и на основание чл. 304а вр. с чл. 304, ал. 1 вр. с чл. 18, ал. 1 от НК му е наложено наказание лишаване от свобода за срок от една година и четири месеца и глоба в размер на 160 лева. На основание чл. 57, т. 3 от ЗИНЗС съдът е определил първоначален общ режим за изтърпяване на наказанието лишаване от свобода на подсъдимия. Присъдата не е обжалвана и е влязла в сила на 24.08.2017 г.</p> <p>В искането е посочено основание за възобновяване по чл. 422, ал. 1, т. от НПК, а именно допуснато съществено нарушение по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК, тъй като правилното приложение на закона изисквало определянето на първоначален строг режим по отношение на осъдения Илиев. Претендира се възобновяване на производството по н.о.х.д. 597/2017 г. по описа на Окръжен съд – Пазарджик, отмяна на постановената присъда в частта, с която е определен първоначален общ режим на изтърпяване на наложеното на Иван Илиев наказание лишаване от свобода и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на първоинстанционния съд.</p>	<p>231/25.01.18 г. ВКС реши: Възобновява наказателното производство по н.о.х.д. № 597/2017 г. по описа на Окръжен съд – Пазарджик, като отменя постановената по него присъда № 44 от 16.08.2017 г. само в частта относно определения режим на изтърпяване на наказанието лишаване от свобода. Връща делото на Окръжен съд – Пазарджик за ново разглеждане от друг състав на съда в отменената му част. Решението не подлежи на обжалване.</p>
<p>31.01.2017 г. - н. д. № 1222/2017 г., I н. о., докл. Валя Рушанова (делото е срещу Пиер Георгиев), чл. 304а, пр. 1, 2 и 3, алт. 2 вр. чл. 304, ал. 1, пр. 2, алт. 2 вр. чл. 54 от НК</p> <p>Във ВКС е образувано к.н.д. № 1222/2017 г. по касационна жалба на подсъдимия Пиер Георгиев срещу въззивно решение № 174 от 24.07.2017 г. по в.н.о.х.д. № 78/2016 г. на Апелативен съд – Пловдив.</p> <p>С присъда № 75 от 25.09.2015 г. по н.о.х.д. № 1446/ 2014 г. на Окръжен съд –Пловдив подсъдимият е признат за виновен в това, че на 27.09.2014 г. в гр. Пловдив е обещал подкуп – парична сума в размер на 600 лева, предложил и дал подкуп – парична сума в размер на 105 лева, на полицейски органи, изпълняващи функции по охрана на обществения ред на територията на гр. Пловдив, за да не извършат действия по служба, свързани с</p>	<p>Обявено за решаване.</p>

изпълнение на функциите им по чл. 165, ал. 2, т. 6 от Закона за движение по пътищата и по чл. 30, ал. 1, т. 5 от Закона за Министерството на вътрешните работи, поради което и на основание чл. 304а, пр. 1, 2 и 3, алт. 2 вр. чл. 304, ал. 1, пр. 2, алт. 2 вр. чл. 54 от НК е осъден на една година и шест месеца лишаване от свобода и глоба в размер на 3 000 лева.

Със същата присъда подсъдимият е признат за виновен в това, че на 27.09.2014 г. в гр. Пловдив е управлявал моторно превозно средство след употреба на наркотични вещества – кокаин, установено по надлежния ред с техническо средство, поради което и на основание чл. 343б, ал. 3 във вр. с чл. 54 от НК е осъден на девет месеца лишаване от свобода. На основание чл. 343г във вр. с чл. 37, ал. 1, т. 7 от НК на подсъдимия е наложено наказание лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок от една година, считано от влизане на присъдата в сила.

На основание чл. 23, ал. 1 от НК на подсъдимия е наложено едно общо най-тежко наказание, а именно една година и шест месеца лишаване от свобода. На основание чл. 23, ал. 2 от НК към определеното общо най-тежко наказание лишаване от свобода е присъединено и наказанието лишаване от право да управлява МПС за срок от една година, наложено на подсъдимия за престъплението по чл. 343б, ал. 3 от НК. На основание чл. 23, ал. 3 от НК към определеното общо най-тежко наказание лишаване от свобода е присъединено и наказанието глоба в размер на 3000 лв.

На основание чл. 66, ал.1 от НК така наложеното на подсъдимия общо най-тежко наказание от една година и шест месеца лишаване от свобода е отложено за изтърпяване с изпитателен срок от четири години, считано от влизане на присъдата в сила.

С решение № 174 от 24.07.2017 г. по в.н.о.х.д. № 78/2016 г. на Апелативен съд – Пловдив присъдата е потвърдена.

С касационната жалба се иска отмяна на акта на Апелативен съд – Пловдив и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на въззивния съд поради допуснати съществени процесуални нарушения и нарушаване на материалния закон.

16.02.2018 г. – н. д. № 21/2018 г., I н. о., докл. Спас Иванчев (делото е срещу Милена Атанасова), чл. 310, ал. 1, предл. 1 вр. чл. 309, ал. 1 НК

Във ВКС е образувано к.н.д. № 21/2018 г. по жалба на подсъдимата Милена Атанасова срещу нова въззивна присъда № 276/14.11.2017 г. на Софийския градски съд, с която е отменен изцяло първоинстанционният съдебен акт.

С присъда № 2017 от 17.03.2016 г. Софийският районен съд е признал подсъдимата за невиновна за това, че в качеството си на длъжностно лице – продавач-консултант, сама е съставила неистински частни документи, и ги е употребила, за да докаже съществуването на правно отношение – престъпление по чл. 310, ал. 1, предл. 1 вр. чл. 309, ал. 1 НК, поради което и на основание чл. 304 от НПК я е оправдал.

С въззивната присъда Софийският градски съд изцяло е отменил първоинстанционната присъда и е признал подсъдимата за виновна по повдигнатото ѝ обвинение, за което ѝ е наложил наказание „лишаване от свобода“ за срок от четири месеца, чието изтърпяване е отложено на основание чл. 66, ал. 1 от НК за изпитателен срок от 3 години.

С касационната жалба се релевират всички касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 – 3 от НПК – допуснати нарушения на процесуалните правила и на материалния закон, и явна несправедливост на наложеното наказание. Прави се искане за отмяна на въззивната присъда и оправдаване на подсъдимата или връщане на делото за ново разглеждане, алтернативно изменение на съдебния акт на Софийския градски съд с цел приложение на закон за по-леко наказуемо престъпление.